

Šta je učenik Dafe

Li Hongzhi

Fa-predavanje na Fa-konferenciji u Njujorku 2011, 29.08.2011.

(Učitelj ulazi u salu, svi ustaju i oduševljeno aplaudiraju.)

Dobro jutro. Svi ste puno radili. *(Učenici odgovaraju, "Učitelj je puno radio.")* Vi ste ti koji ste puno radili, ne ja. *(Svi se smeju)* Sedite, molim vas.

Nema sumnje da učenici Dafe vrlo naporno rade. A to je zato što je poverena istorijska odgovornost koju nosite tako velika, i vaša istorijska misija diktira da u ovom kritičnom vremenu morate nositi takvu istorijsku odgovornost. Učenici Dafe su se pojavili upravo u poslednjem stadijumu kosmičkog ciklusa formiranja, stagnacije, degeneracije i destrukcije. Što će reći, bilo da su u pitanju živa bića ili materijalne stvari, ovo je trenutak kad je sve stiglo do poslednje, najgore tačke, kad su manifestacije stvari najkomplikovanije i kad je najteže razlikovati dobro od lošeg, ispravno od zlog. Tokom ovakvog vremena, dok učenici Dafe iznose misije koje im je poverila istorija, zaista postaje neizrecivo teško. Kad kažem da su učenici Dafe izuzetni, to je zato što su u periodu kao što je ovaj došli da spašavaju živa bića, da pomognu Učitelju da ispravi Fa, i ispune misije koje svaki lično treba da ispuni—i to je ono što vas čini zbilja izuzetnim. Nijedna istorijska era nije za poređenje.

Ranije sam rekao da su Šakjamuni, Isus, Laoce i slični—kao i nekoliko velikih mislilaca, svetaca, i velikih božanskih bića iz još ranijeg vremena, koja su došla na zemlju—samo uspostavljali kulturu čovečanstva tokom istorije. Sve ono čemu su oni učili, spasenje koje su pružali, i stvari koje su učinili, jednostavno je trebalo da ostave u kulturi čovečanstva ono što ona mora imati. Jedini ljudi koje su oni uistinu povelili sa sobom su ona bića koja su posebno poslali dole da im pomognu u predaji ove kulture, pa čak i tada se radilo samo o sporednim dušama ljudi, koje nikad nisu ušle u svet. Jedini koji su zaista sposobni da izvedu takve stvari—u ovom finalnom, kritičnom trenutku istorije—jesu učenici Dafe. Počev od toga odakle potiču, pa sve do procesa uspostavljanja moćne vrline tokom istorije, ono što učenici Dafe nose je veće od onog što su nosile svete osobe iz prošlih vremena. Jer ovaj finalni period je ono kad se rade prave stvari. Od drevnih vremena do danas, od početka kosmosa sve do nekih šezdeset godina unazad, tokom vremena finalne grupe čovečanstva, sve je neprekidno služilo da se uspostave temelji koji će biti potrebni Fa-ispravljanju, ljudi su sakupljali iskustva i stvarao se misaoni proces i ponašanje bića koja će učestvovati u ovoj finalnoj fazi istorije. To je ono što predstavlja ljudska istorija. Pa bilo da su to učenici Dafe, ili bića koja imaju vezu s njima—svi oni su služili ovoj svrsi, isprobavajući stvari tokom svojih reinkarnacija i uspostavljajući ono što će biti potrebno svakom pojedinom od njih. U onaj još veći broj

nemerljivih, bezbrojnih bića u kosmosu, koja nemaju nikakvu direktnu vezu s Fa-ispravljanjem, ubrajaju se u bića koja treba spasiti; ona ne igraju ulogu [u Fa-ispravljanju]. Oni koje opisujem su oni učesnici koji imaju direktnu vezu sa Fa-ispravljanjem.

Kao što znate, ranije sam rekao da ljudi na ovom svetu—što obuhvata sva bića koja imaju vezu sa Fa-ispravljanjem—nisu baš obični. Svi dolaze zbog Fa-ispravljanja, oformljeni su za Fa-ispravljanje, i skovani su za Fa-ispravljanje. Ništa nije slučajno, a to ćete videti u budućnosti. Pod činima opsene u ljudskom svetu, dok su ljudi prolazili kroz niz različitih društava u proteku istorije, ono kroz šta su prolazili smatrali su naprosto prirodnim napredovanjem dešavanja. Ali to nije slučaj. Svaki period vremena ima razlog u pozadini. Kao što znate, ja sam vas učio da ljudsko mišljenje, svojevremeno kad su bogovi stvorili čoveka, nije imalo sposobnost da reaguje na prirodu ili društvo, i da je imalo vrlo slabu sposobnost za preživljavanje. Pošto svojevremeno kad je stvoren čovek ništa nije shvatao, njega bi preplašila grmljavina i saterala bi u pećinu da se sakrije; ili kad bi naišla oluja, on nije znao kako da je izbegne, ili čak možda uopšte ne bi shvatao šta se dešava. Vremenom, čovek je postepeno naučio kako da reaguje na prirodnu sredinu. Kasnije su bogovi neprestano prenosili ljudima kulture svih vrsta, dok su bogovi sve vreme posmatrali da vide kakve će osobe te kulture proizvesti. Drugim rečima, u toku je bio proces isprobavanja stvari u praksi, da bi se stvari finalizovale u izvesnoj tački. Nakon izuzetno otegnutog procesa koji je proticao u nebrojenim godinama i koji je služio da se stvari finalizuju, izabrana je kultura pogodna za uspostavljanje one vrste razmišljanja i ponašanja kakvo je potrebno u finalnom stadijumu, kao i najbolje stvari iz ljudske kulture. To će se izneti tokom pet hiljada godina finalnog čovečanstva, i to će ljudi odigrati. Ono na šta mislim su upravo pet milenijuma kineske civilizacije. To je proizvod onog što je uspostavljeno u proteku tog otegnutog istorijskog procesa, i to je njegova kulminacija. Ovaj proces je služio da nauči ljude kakav režim razmišljanja da koriste, koju strukturu misli da oforme, kako da razmišljaju o stvarima s kojima se susreću, i koje načine razmišljanja da koriste da promisle o stvarima.

Razmišljanje osobe direktno pogoni njene postupke. Na primer, poznata su nam kraljevstva Vei, Šu, i Vu iz kineske ere Tri kraljevstva. I koja specifična kulturna svojstva je uspostavljala istorija Tri kraljevstva? “Ji.”¹ Ljudi tog perioda istorije znali su šta je ji, kako se ji manifestuje, i koja su dublja značenja ji. A šta je to uspostavljao Jue Fei iz Južne Song dinastije? “Džong.”² [To je uključivalo uspostavljanje] onog što se podrazumeva pod džongom, šta zahteva koncept džonga, to kako se on iskazuje, i kako reagovati i kako uzvratiti na njega. Tok istorije je bio upravo proces učenja ljudi kako da budu ljudi. Celokupan tok ovih pet hiljada godina ljudske istorije je bio permanentan proces uspostavljanja stvari koje će ljudima biti potrebne. Do poslednjeg poglavlja, ljudski misaoni proces je trebalo da dostigne stanje dovoljno savršeno i odgovarajuće, kakvo bi zadovoljilo bogove, i to bi se moglo iskoristiti da se izvede kulminirajuća scena u ovom finalnom istorijskom trenutku. Ali jedno pitanje bi ostalo. Naime, kao što možete zamisliti, ovo što sam opisao su ljudi iz polu-božanske kulture, ljudi koje su

direktno božanstva stvorila. Pa bi sledilo da pozitivni elementi koji sačinjavaju takvu osobu ili ljudsku kulturu pretežu u odnosu na negativne elemente. Ljudska bića sadrže i pozitivne i negativne elemente iz kosmosa, sva materija u Tri domena ima i dobre i zle elemente u sebi, i kad bogovi upotrebe materiju Tri domena da stvore ljudsko biće, u njemu su prirodno prisutni elementi dobra i zla. Kad je osoba nerazumna ili gubi strpljenje, u osnovi se prikazuje demonska priroda; a kad je osoba dobra i razumna, i s dobrotom pristupa svemu što se odvija, dešava oko nje, tada se pokazuju njeni dobri elementi, što je njena budinska priroda. Ljudi imaju u sebi obe ove dve vrste elemenata, ali samo ovo nije dovoljno.

Sada sam naznačio da je proces stvaranja osobe pozitivan. Ljudi su prirodno dobri i prilično razumni. Onda razmislite šta bi se desilo kad bi, dok ja prenosim Dafu tokom Fa-ispravljanja, sto posto takvih ljudi, bez ikakvih izuzetaka, svi hteli da dobiju Fa čim je to omogućeno. A ovo bi posebno važilo za kineski narod, koji bi možda u celosti došao da uči i kultiviše se u Dafi. Jedva da bih išta trebao da kažem, i Dafa bi se brzo svuda raširila. Ali kao što znate, kosmos je dostigao užasno stanje, i životi iz ove ere trebalo je da skončaju; međutim, ljudi na ovom svetu su namerno odgajani kako jesu. A iza tih ljudi koji sudeluju u ovom događanju su masivne grupe bića. Nijedan pojedini život, nijedna pojedina osoba, nisu jednostavni. Iza njih je masivna grupa bića u kosmosu koji oni predstavljaju. Kad jedna osoba dobije spas, to znači da će sva bića iza nje u budućnosti dobiti spas. [Ovo kažem] jer velika većina ljudi na ovoj Zemlji, današnjih ljudi, jesu nebeski kraljevi koji su se spustili na zemlju, koji su se ovde reinkarnirali kao ljudska bića. Svi ti životi, znači, trebalo je da dođu i uče Dafu, svi oni bi bili spaseni, uključujući sva živa bića koja predstavljaju. To bi naravno bila dobra stvar, kao što bi se svaki život u kosmosu složio—uključujući nebrojene, ogromne kraljeve. Međutim, konačni Tvorac ne vidi to na taj način. Kad nešto postane loše, mora se uništiti. Njemu je stvoriti nešto novo jednako lako kao uništiti nešto loše. I kao što ste svesni, u ovom kosmosu postoji princip: naime, dobro i zlo imaju svoje posledice. To znači da svako ko učini nešto loše mora platiti za to. Dobra dela vode do povoljnih ishoda, dok rđava vode do negativnih. Cilj je da se stvari namire. Ali tokom dugog toka istorije, životi ne samo da su nakupili karmičke dugove u svojoj interakciji sa drugim životima, već su mnogi životi u istoriji univerzuma takođe nesvesno silazili po spirali i doprineli istoj, a tu skoro svaki život ima svoju ulogu. Svi snose deo krivice za ono što je loše. Svi shvataju da stvari bivaju sve gore, ali niko nema moć da preokrene plimu. Svi klize po spirali kao deo ovog procesa. Drugim rečima, u skladu sa zakonom “formiranja, stagnacije, degeneracije, destrukcije,” sve treba da napreduje prema destrukciji. Takav je zakon kosmosa. To nije pitanje samilosti. Naprosto, zakon je takav.

Kao što znate, učio sam vas da materija ne nestaje i da se životi reinkarniraju. A ovo ne važi samo za čoveka, već takođe važi u domenu bogova. Čovek, koji je opčinjen iluzijom, ovo ne može da vidi, pa se stoga plaši smrti. Naravno, vama učenicima Dafe su jasne ove stvari. Molekuli koji sačinjavaju molekulske čestice čoveka su sačinjeni od atoma, a atomi su sačinjeni od mikrokosmičkih čestica, i energija je veća što su one mikrokosmičkije. Znamo da kad se ljudsko telo sahrani u zemlju, njegove ćelije, koje su

na površinskom nivou sačinjene od molekula, mogu da istrunu. Ali molekuli ne mogu da istrunu, zar ne? Još manje to mogu atomi, je li? I gde je onda otišao taj deo vas? Ako su sve ljudske misli jednostavno proizvod razmišljanja njegovog sopstvenog uma na ovom površinskom nivou, kako onda objasniti stvari koje ljudi ponekad neočekivano kažu? Nije uvek slučaj da ono što izgovorite nastaje nakon pažljivog razmatranja; već ste ponekad na delu vi na različitim nivoima, u rasponu od vaših čestica na površinskom nivou do onih koje vas sačinjavaju duboko u mikrokosmosu. Celina vašeg bića je istovremeno sačinjena od čestica koje idu od najmikroskopskijeg nivoa do onih na površini, pa vaše biće nije samo ovaj krajnje jednostavan, površinski sloj ćelija. U kontekstu bića jedne osobe, onda, gubitak ovog površinskog dela je samo gubitak sloja spoljne kože. S reinkarnacijom, oblači se nova spoljna koža. Pravi vi ne može istrnuti kad vas sahrane u zemlju. To tle ne može da razbije atome, niti čak molekule. Kad bi se razbili nečiji atomi, rezultat bi bila masivna eksplozija. Snaga nuklearne eksplozije u rasponu ljudskog tela bila bi dovoljna da se razori jedan grad. Nije li to tačno? Gde onda odlazite [posle smrti]? Učenici Dafe znaju odgovor. Ovo treba da kaže da u iluziji ovog sveta, ljudi ne znaju šta će s njima biti kad umru. Ali božanska bića vrlo dobro znaju šta se dešava, a božanska bića s još većih visina znaju još bolje. Njima je sve ovo sasvim prirodno. Novi život se generiše kad biće stigne do konačnog koraka u toku svog života. Oni su potpuno svesni ovog procesa. Celokupan univerzum tako uključuje ovaj proces odlaska napred nazad, o kom govorim.

Ovo što sam opisao je istorijski proces većeg kosmosa pred završetak, proces nebrojenih ravni života unutar njega, što naliči metabolitičkom procesu po tome što je to neprekidni proces zamene. Ali, ako je ultimativni kosmos—znači, ovaj entitet kao celina—ako je on osuđen da bude rastočen, ako se to izvodi unutar procesa formiranja, stagnacije, degeneracije, destrukcije, onda razmislite: kad nijedan pojedini nivo života sadržan u njemu više ne bi mogao da se reinkarnira, njihova istorija bi prestala da postoji, oni ne bi imali život, ništa ne bi imali. Za bogove, koliki god da im je nivo, ovo je nešto do krajnosti užasno! To je zbilja nešto izuzetno užasno—to bi bilo potpuno odumiranje! Toliko je puno sjajnih stvari u kosmosu koje su rezultat istorijskog procesa većeg kosmosa! Pogledajte kakve su stvari čak i na ovoj majušnoj planeti ljudi. Onda uzmite sve bezbrojne planete u kosmosu, sačinjene od čestica različitih veličina, koje na sebi imaju nebrojena, neizmerna živa bića—čak ni bogovi ne mogu da ustanove koliko ima života, ili koja slava je tu stvorena! Svaka osoba je kao istorijska hronika. Svaka pojedina osoba je kao duga, uzbudljiva istorijska priča. Zbilja zapanjuje videti kroz šta sve je jedna jedinka prošla tokom svojih mnogih života. I tako, s tako masivnim kosmosom i toliko velikim brojem živih bića u njemu, bila bi takva šteta kad bi sve bilo uništeno.

Naravno, kakav god bio ovaj kosmički zakon, samilost je osobina pravednih bogova. Ovo ne znači da se jednostavna želja da se učini nešto dobro smatra za milost. Kad nekog obuzme kapricioznost i kad deluje iz kaprica, to se ne smatra milošću. To niče iz onog što se osobi dopada. Ili otvorenije rečeno, to je od vezanosti. Prava milost nema nikakvu sebičnost uključenu, i osoba će kad biva u interakciji s nekim, ili živim bićima uopšte,

gledati na stvari sa ispravnim mislima, s ljubavlju i blagonaklonošću. Zato su mnogi bogovi, mnogi kraljevi različitih ravni izuzetno velikih visina u kosmosu, sagledavši kraj univerzuma, hteli da spasu živa bića kosmosa. A kako bi ih spasili? Obnavljanje kroz Fa- ispravljanje mora krenuti od najniže ravni kosmosa i ispraviti sve od dole do gore. Učinjeno je da se puno reprezentativnih života u ovom kosmosu inkarnira u vidu ljudskih bića. Ali bića sposobna da igraju ulogu predstavnika nikako nisu prosečna bića. Ona su definitivno kraljevi različitih univerzuma, koji predstavljaju svoje svetove, univerzume, ili kosmička tela. Ali univerzum koji takvo jedno biće predstavlja pripada jednom kosmičkom sistemu. Kosmičko telo ima cirkulaciju, koja ide od njegovih nižih univerzuma do viših, s njegovim sistemom koji korespondira sa sistemima s još viših ravni, gde žive još veći kraljevi. A onda iznad sistema na još višim ravnima postoje još veći sistemi i kraljevi. Ali bez obzira na visinu, svi oni pripadaju istom sistemu. Ali onaj koji je na najvišoj tački možda neće doći ovamo. Šta se onda može učiniti? Jedan potpuno prigodan predstavnik, koji će predstavljati nebrojena živa bića iz tog njihovog ogromnog kosmičkog sistema, se šalje i inkarnira se kao ljudsko biće.

Dok vam ovo opisujem, vi biste mogli misliti: “Pa, prema onom što ja vidim, nema ničeg sjajnog s ljudima ovog sveta. Vidiš ljude svih oblika i opisa, a neki su čak vrlo aljkavi. Neki ljudi na selu zbilja žive teškim životom, dok su neki među gradskim svetom pravi snobovi i nekusno se ponašaju, i puno je mladog sveta koji se trudi da izgleda ‘cool.’” Ljudsko društvo je naprosto takvo. Ne može svako raditi u velikoj korporaciji, ili biti gazda, pa neki ljudi moraju popuniti te ostale uloge. Samo mali broj ljudi mogu postati umetnici ili zvezde. Isto je u svemu ostalom. Postojanje različitih društvenih klasa je forma koju je ljudsko društvo uzelo, ali to ne predstavlja rang tih bića. I tako, nijedno biće nije jednostavno, uprkos njegovom spoljnom izgledu. Ako pogledate unazad [kroz njegove prethodne živote], mogli biste ustanoviti da je jedan đubretar ranije bio ogromni bog u kosmosu koji je, pod ovdašnjom iluzijom, tokom svojih reinkarnacija, postao potpuno izgubljen—izgubljen do te mere da se ničega ne seća. [Iluzija] je takva da su mnoga bića, tokom reinkarniranja, ozlojeđena zbog svojih uloga u životu, i ništa ne znaju o misiji koja ih je dovela ovamo.

A ovo je samo jedna ilustracija. Ljudi u ovom svetu danas, uključujući većinu onih u različitim društvenim klasama, ne znaju zbog čega su došli na ovaj svet, i okupirani su nastojanjima da naprave karijeru. Ovo posebno važi za one koji su osetili slast uspeha. Oni su toliko zadovoljni sobom, zaboravljajući ko su. Kad misle da su zaista dobri u nekim stvarima, oni se potpuno zanesu; a kad osećaju da im život nije tako sjajan, puni su jeda i besni su na svet. Ali to zapravo nije ono što vašem biću treba. Takve stvari vas ne smeju toliko obuzimati. Ono što je važno umesto toga je da povratite svoje pravo biće. U ovom vremenskom periodu, u širem toku istorije, ono što se dešava u nečijem životu ima kauzalne razloge u pozadini. Strogo govoreći, ono što se manifestuje u vašem životu danas je karmičko vraćanje svega onog dobrog i lošeg što ste učinili u svojim prethodnim životima. Kao što sam upravo naznačio, to je ono kako kosmos funkcioniše. To je slučaj bez obzira u kom ste društvenom sloju i koje bi vam moglo biti zanimanje—dobro se nagrađuje dobrim, a na zlo se uzvraća lošim. Ovaj zakon je

sveprisutan u Tri domena, na svakom nivou. Znači, do sad kad se stiglo do ove finalne faze, do ovog vremena, ljudsko razmišljanje—posebno kad se radi o ljudskom društvu u finalnoj fazi ciklusa formiranja, stagnacije, degeneracije i destrukcije kosmosa—postalo je komplikovanije. Tako su u ovom vremenu tu učenici Dafe, koji treba da probude ljude sveta i spasu ih u ovoj kompleksnoj sredini.

Ono što stvari još više otežava je to što sada u Kini postoji pokvareni, rđav do srži, režim KPK. Zašto bi se takav režim pojavio u ljudskom društvu, a pogotovu jedan ovako deformisan režim? Njemu se protive svi u kosmosu, od gore do dole. Svi oni ga smatraju nečim monstruoznim. Rezon članova rđave partije nije normalan. I na šta se to svodi? Ništa nije tako prosto kao što izgleda. I ovo je nešto što su stare sile kosmosa s namerom isplanirale. Ranije sam rekao da je ljudska kultura nešto što su planirali bogovi, i da je to proizvod njihovog unazađivanja ljudskih bića. A da je oformljena prava, klasična kultura, ljudsko razmišljanje bilo bi u svemu ispravno, oni bi bili dobrodušni u svojoj srži, i svi bi u svojim postupcima pazili na druge. U času kad stignu do finalne faze, ovakvi ljudi bi učinili pozitivan izbor. Svako bi dobio Fa. Ali za stare sile kosmosa ovakvo dobijanje Fa i spašavanje živih bića bilo bi suviše lako. U Tri domena postoji zakon da “dobro i zlo imaju svoje posledice”, pa izvesni bogovi nisu mogli podneti ovakvu perspektivu i primenili su ovaj zakon do ekstrema. Njihovo razmišljanje je bilo: “Kosmos više ne valja, pa kako se životima može dopustiti da ovako lako dobiju spasenje? Kako se može dopustiti da tako puno života uđe u budućnost?” I tako, veliko, ogromno mnoštvo faktora sprečava živa bića da budu spašena. Činjenica da stare sile razmišljaju na ovaj način pokazuje da su Fa principi starog kosmosa dostigli stadijum degeneracije i destrukcije. Stare sile su odlučile da tokom finalnog procesa, životi moraju učiniti izbor, izbor koji će biti izuzetno teško napraviti, jer sve će biti pri svom kraju, a osim toga, ljudski moral je upropašćen. Pa kako ljudi treba da naprave izbor ako žele da uđu u budućnost? Ovo je izuzetno teško. Prepreka za preskočiti je postavljena jako visoko.

Neki ljudi misle: “Nisu li bogovi i bude ipak milostivi prema ljudima?” Sad kad je čovečanstvo dospelo do ove tačke, u vaganju takvih stvari se ne može primeniti ljudsko razmišljanje. Bogovi starih sila svakako ne misle na taj način. Ako hoćeš da budeš spasen, da budeš oslobođen, ti moraš, usred iskušenja postojećeg društva koje se fokusira na ovde i sada, učiniti pravi izbor. Tek tada ćeš uspeti da se probiješ. Ako ne prođeš, onda nećeš biti spasen. Kao što se možda sećate, ja često kažem da je “u mreži napravljen otvor.”³ Ako ljudi sami treba da prođu test, kako to ikako mogu izvesti? Učitelj je odavno znao da će stare sile učiniti ovo, pa sam priredio da učenici Dafe spašavaju živa bića. Stare sile su stvorile ono što je na ovom svetu režim opake partije, s namerom da se za živa bića otežaju stvari. Pored ovoga, oni su zakovali mnoštvo ludih teorija, kao i moderne ideje i stvari tog tipa, učinivši ovaj svet grozno komplikovanim, s kako dobrim tako i lošim stvarima u njemu. Istovremeno, oni su u mešavinu dodali neke izopačene faktore, kao i biotehnologiju vanzemaljaca, da bi poremetili tradicionalno, valjano razmišljanje čoveka. U zapadnom društvu, njima je u osnovi bilo dovoljno da stave u pogon neke rđave, pokvarene stvari. Ali u Kini to nije bilo dovoljno. Oni su otišli

dalje, pretvarajući dobro u loše i loše u dobro, sa idejom da se izbor koji odlučuje o spasenju pravi u takvim iskušavajućim okolnostima. A zašto su u Kini stvari toliko otežane? Ranije sam vam rekao da su se kraljevi na još višim ravnima, kraljevi svakog naroda u čovečanstvu kroz celu istoriju, oni koji su sa visokih nivoa kosmosa, reinkarnirali u Kini. To je postala fokalna tačka. I zato je stepen teškoća s kojima ljudi tamo treba da se suoče povećan. Jer su stare sile sagledale da čim bi takvi ljudi dobili spasenje, verovatno bi i to dobila i etnička grupa koju predstavljaju, ili čak, u nekim slučajevima, celokupna grupa života iz masivnog univerzuma koji predstavljaju. Razmislite koliko bi to bila ogromna stvar. I tako su stare sile učinile da teška iskušenja kroz koja ti ljudi moraju proći budu najveća od svih. Dovoljno je pogledati kineski narod - u novija vremena on je upropašćen, ruiniran do te mere da je naprosto grozan. Čak i njihova spoljna forma postaje niža, sitnija, a njihov izgled postaje sasvim neprivlačan. Dok je taj narod u istoriji uvek imao zdrav lik i odavao je utisak čestitosti. On je izgledao prilično dobro. Promena je nastala usled toga što je teškoća u Kini nedavno povećana, a loše stvari su utisnute u ljude. Sve ono čime je napunjen um osobe će zasigurno delovati na njen spoljni izgled. Na primer, ako u tašnu stavite nešto kvadratno, to ćete moći da prepoznate po spoljnom izgledu; ako unutra stavite nešto okruglo, i to ćete moći da prepoznate po spoljnom izgledu. Što znači, ona vrsta razmišljanja koja je učitana u osobu će se sagledavati u spoljnom izgledu. Kad je neko predamnom, ili ne samo predamnom—u ljudskom društvu ima mnogo više nego što možemo da zamislimo, i mnogi ljudi imaju natprirodne moći—jedan pogled je dovoljan da se sagleda koja vrsta razmišljanja i ponašanja prevladuje kod njega, i šta voli, jer sve je izloženo tu na njegovom licu—čak je prisutno i u njegovom telesnom obliku.

Šta onda uraditi ako hoćete da ljudi budu sposobni da dobiju spasenje kad su okolnosti ovoliko teške? Oni nisu sposobni da razlikuju dobro i loše, a povrh toga brojni mediji publikuju trendove u društvu, uprkos tome što svi takvi trendovi nisu obavezno dobri. Samo se radi o tome da dok svi rade istu stvar, mediji su tu da usput poguraju stvar. Onda razmislite, kako bi ljudi mogli razlikovati dobro od zlog? Na celom čovečanstvu nema šačice ljudi sa zaista dobrim i blagonaklonim mislima u sebi, koji se čvrsto drže i ništa od ovog ih ne dotiče. Nije li onda sve osuđeno na propast? I nisu li sve stvari koje su jednom davno priređene bile ni za šta? A Tri domena su stvorena upravo za ovaj događaj. Pa šta da se radi?

Ovo što sam upravo rekao znači da niko ne može reći da je pogrešno napraviti otvor u mreži. I kako je u mreži ostavljen otvor? Ako treba slomiti smetnje starih sila, potrebni su ljudi koji mogu da stimulišu memoriju ljudi, koji mogu da ukažu na stvari i učine da oni shvate, koji mogu da ih probude, i koji im mogu objasniti istinu o prošlosti i današnjem svetu. Zapravo je jako teško išta napraviti od ljudskog društva, jer bilo koji potez pozitivnih [elemenata] pobuđuje stare, negativne, loše elemente. I naravno, obratno, bilo koji potez negativnih elemenata pobuđuje pozitivne elemente. U čovečanstvu su dobro i loše izbalansirani, i osobi je zapravo teško da učini išta na ovom svetu. Puno je natprirodnih bića ovde na ovom ljudskom svetu, i svako je sposobno da reši pitanja vezana za čovečanstvo. Pa, budući da jedno natprirodno biće može da učini

te stvari, zašto ona to ne čine? Ona znaju, jasno vide, da sve ima svoj aranžman, i bez obzira koliko bi data stvar koju ona učine mogla biti dobra, to će uticati na nešto drugo, i ta druga stvar će indirektno delovati—onako kako se grane šire sa drveta—na velik raspon stvari. To bi bilo kršenje aranžmana viših bogova, i čak bi poslužilo da se promeni ono što je priređeno u istoriji čovečanstva— što je nešto što se niko ne usuđuje da promeni po svojoj volji.

I tako su se ovom vremenu desili učenici Dafe. Međutim, savremeni ljudi su nagomilali krupne karmičke dugove tokom svojih reinkarnacija u istoriji, pa ako hoćete da spasite ljude i objasnite istinu, ako hoćete da spasite tu osobu, iza nje se nalazi velik broj života koji neće dopustiti da se ona spasi. Jer ti životi mrze tu osobu, zato što ih je ona prethodno, ili u nekoj drugoj inkarnaciji, iskoristila, ubila, ili zlostavljala, i pričinjena šteta možda im je zadala ogroman jad. Ljudi u ovom momentu ne znaju ništa o stvarima koje su tokom svojih reinkarnacija učinili iz neznanja, dok su bili izgubljeni u iluziji ili u nagonima. Činjenica je da je tokom dugog protoka istorije, svaka pojedina osoba došla do toga da ima telo opterećeno karmičkim dugom, i svako je pod opsenom. Kad neko zaista hoće da spasi takvu osobu, i zaista hoće da izbavi tu osobu kao biće, životi kojima je ta osoba naudila to neće dopustiti. Kako je ovo slučaj, postojaće smetnje i puno prepreka koje nastaju dok se bavite spašavanjem ljudi sveta i pre nego što ih navedete da shvate istinu. Barijere svake moguće vrste opstruiraju ljude. Ako želiš da spasiš puno ljudi, ili ako je ono što pokušavaš većeg obima, kompletno društveno okruženje će karakterisati ovakva pojava.

Progon učenika Dafe od strane zle KPK tokom ovih godina nije samo produkt faktora zle KPK. Zapravo, relativno govoreći oni su mali toliko da su patetični. Svi rđavi elementi kosmosa su potisnuti ovamo dole, svaki pojedini među njima, i toliko ih je puno u svakoj od dimenzija, naprosto nemerljivo mnogo. Mnogi bogovi su bili jednostavno zapanjeni videvši ovo, misleći, “Šta da radimo sa svim ovim? Ko bi se ovo usudio da takne?” Spasiti jedno biće se odnosi na ogroman raspon života u kosmosu. Dejstvo je toliko veliko. Koliko je onda veliko sa 100 miliona ljudi? Kao što znate, svojevremeno kad je Isus spašavao ljude—on je bio posvećen spašavanju ljudi—a zašto je raspet? A Isus je spašavao svoje sopstvene ljude! Njegovi ljudi su nakupili karmičke dugove tokom svojih reinkarnacija, i on to nije imao načina da razreši. Pošto su bića kosmosa s kojima se Isus suočio bili životi ogromne veličine, neprobrojeno mnogo njih, i bića velikih visina, sa bićima još većih visina i naprosto nemerljivih proporcija među njima—oni su bili toliko veliki da čak ni prosečan bog ne bi mogao da zna njihovu visinu—i pored njih, takođe, sa bezbroj njih, šta bi on mogao učiniti ako su oni hteli da ga nateraju da plati dugove ljudi i nisu ga hteli pustiti? Od toga se osoba nikad ne može osloboditi. Na kraju svog života, Isus se založio kod Jehove: “Mogu li biti pošteđen razapinjanja?” Ali ni Jehova ništa nije mogao učiniti. Isusu ništa nije preostalo nego da upotrebi svoju sopstvenu krv, svoj ljudski život, i podnese muke da bi ih otplatio. Samo na ovaj način se mogao osloboditi. Toliko je teško bilo. Ako učenici Dafe žele da spasu živote kosmosa, ako žele da spasu živa bića u ovom složenom okruženju društva u krajnjem stadijumu, možete li zamisliti koliko je to teško? Da možete da vidite—uistinu

da vidite—to bi naprosto bilo suviše strašno. Ali, dok god postupate po Dafi, postupate po onom kako vam je Učitelj rekao, imaćete put da po njemu idete, i to će biti nešto što niko ne može da promeni. Ali put će biti vrlo uzak—uzak do te mere da će stvari ići i uspevaćete da spasite ljude samo ako ste krajnje ispravni. Samo ako možete da radite stvari na krajnje ispravan način, neće biti problema.

Učitelj je pazio na vas dok ste tokom ovih godina išli tim putem. Često sam pisao kratke napise, koje vi nazivate svetim pismom. Neprekidno sam vas ispravljao u vašoj kultivaciji, govoreći vam šta da radite. Kasnije sam znao da ste vremenom sazreli, pa više nisam mogao pisati tako često. Da sam pisao češće nego što jesam, stare sile to ne bi tolerisale. Ne, Učitelj se ne boji njih. Radi se o tome da nisam želeo da vidim kako još više komplikuju stvari. Oni smatraju da kad bih ja više predavao, to bi bilo isto kao da činim stvari za vas, kao da vas nosim sa sobom, što ne bi išlo; vi ste ti koji morate hodati svojim sopstvenim putem, sami se morate provući. Stare sile su već počinile zlo do mere do koje jesu, i ja sam hteo da učenici Dafe prigrabe ovu priliku da uspostave sebe, jer kad bi uz mogli da se uzdignu iz ovakvog velikog iskušenja, to bi naprosto bilo veličanstveno. Bilo bi to naprosto fenomenalno kad biste u ovom događaju mogli biti dobri. Ali da je ovaj poduhvat okončan i kraj, to ne bilo fer prema učenicima Dafe. Pošto su grupe života iza onih koje spašavate zaista veoma krupne, šta bi onda budućnost donela učenicima Dafe? Ovo će proizvesti egzistenciju jednog bića još višeg nivoa i većeg kalibra—boga još većeg kalibra, još veličanstvenijeg. Kad bi stare sile videle da se stvaraju bića takvog statusa, a sve to zahvaljujući tome što vas je Učitelj nosio sa sobom, da li bi smatrale da ste vi to sami postigli? One bi insistirale da sami idete svojim putem. Tako je još teže hodati svojim putem kako treba, podvrgnuti velikim iskušenjima koja su nametnule stare sile. A ovo još više važi za učenike Dafe u Kini. Usred strašno surovog progona, za njih su svaka pojedina misao i ideja su kritični. Jeste li dobro postupili ili niste; jeste li ili niste podložni proganjanju; jeste li ili niste baratali stvarima kako treba i do koje mere ste progonjeni—sve ovo je u direktnoj vezi sa tim kako hodate svojim putem i kako razmišljate o stvarima. Stvari su izuzetno teške za učenike Dafe, i pošto učenici Dafe krče svoj put, kultiviraju svoj put napolje, i čak spašavaju druge tokom finalnog stadijuma sveta, kad su uslovi najstroženiji, oni mogu da uspostave sebe kao bića takve slave i tako visokih nivoa. Zbog toga što stare sile prave smetnje, ono što radite je veličanstveno i zbilja teško.

Mnogi obični ljudi ne shvataju šta je to što učenici Dafe rade. To nije nešto što se može objasniti s par reči u prolazu. Ako nekome kažete da je kosmos dospeo do finalnog stadijuma svog ciklusa formiranja, stagnacije, degeneracije i destrukcije, još je manje verovatno da će vam verovati. Zato ne možemo govoriti takve stvari. Ljude moramo probuditi iz pozitivnog, dobrog ugla. Ne možemo insistirati na tome da govorimo ljudima koji put moraju izabrati. Radije, kad joj stvari postanu jasne, osoba će videti dva puta pred sobom, i učiniće izbor. Um nekih ljudi postao je jako loš i oni više ne mogu da prihvate dobre stvari. Prirodno, takvi ljudi izaberu ono što je loše, zlo, moderno, ili izopačeno, i slede stari kosmos u zaborav. Samo oni koji se mogu probuditi, koji shvataju kojim životnim putem nadalje treba da idu, koji shvataju zbog čega su ljudi

došli na ovaj svet–samo takva vrsta ljudi zaista može biti spasena.

Pitali su me: “Jednog dana kad se završi Fa-ispravljanje, sledi ispravljanje ljudskog sveta od strane Fa. Šta će budućnost doneti?” Na ovo sam odgovorio: “Ljudi će osećati bliskost prema svakom na koga naiđu.” “O,” onda oni misle, “to znači da će se popraviti moralne vrednosti ljudi, to je sjajno.” Naravno, oni to samo na taj način mogu tumačiti. Koliko god da se ljudske vrednosti poprave, zašto bi ljudi obavezno osećali takvu bliskost prema svakom na kog naiđu? To bi se moglo desiti jer normalno neće moći da vide drugo ljudsko biće u krugu od deset kilometara. Pa će osećati bliskost prema svakom kog ugledaju. Reći ću vam, mnoga proročanstva koja poznajete, bez obzira u kojoj religiji –bilo da je budistička, taoistička, ili hrišćanska–ili šta god bio slučaj, sva govore o tome kakav će biti današnji svet. Neki ljudi ih ipak odbacuju, misleći da je [ono na šta se ta proročanstva odnose] i dalje jako daleko. To možda nije tačno. U redu je da oni slede ono u šta veruju. Ali učenici Dafe ispunjavaju svoje zavete, a to znači činiti šta se može da se probude ljudi.

Kao što znate, nikad ranije u istoriji čovečanstvo nije bilo u ovakvom haosu, i nikad nije bilo do ove mere kompleksno. Ljudi misle da su [opstali do ove tačke] zahvaljujući naučnom i tehnološkom procesu, što je prirodan kurs koji ljudsko društvo sledi. Ali može li išta biti tako jednostavno? Nauka i tehnologija i ljudska tradicija su dva različita kursa, koja postoje istovremeno u ljudskom društvu. Koji kurs ćete izabrati i kojim ćete putovati je upravo izbor dat čoveku. Upravo sam naznačio da su dobro i loše nešto između čega svaka osoba bira, i ova dva kursa će biti ostavljena za čovečanstvo u budućnosti. Mnogi ljudi koji su pod uticajem savremenog mišljenja žele da se otmu od božanskog, i odbijaju da priznaju da je čoveka stvorilo božanstvo. Ljudi mogu misliti da su moćni, ali kao što ste upravo videli u svetlu jučerašnjeg uragana, čovek je uistinu beznačajan pred prirodnim silama. Kad bi zaista stigla kosmička katastrofa, s njim bi bilo gotovo. Pored toga, kad bi ljudska nauka i tehnologija izgubili svoj izvor energije, današnje društvo bi momentalno bilo paralizovano, a moderna nauka i tehnologija bi odmah doživeli slom. Čak i vanzemaljski životni oblici, čija je tehnologija izuzetno napredna, moraju potražiti spas kroz Fa-ispravljanje, usred kosmičkog ciklusa formiranja, stagnacije, degeneracije, destrukcije.

To je znači ono što leži pred čovečanstvom. Ali zaista je užasno teško za praktikante Dafe, da u ovakvim uslovima, u ovako složenom svetu, spašavaju ljude. Možda ste ponekad previše zauzeti da biste razmislili o ovakvim stvarima, ali Učitelj vidi stvari kristalno jasno. Zato često mislim: “Šta je učenik Dafe? Ko zaslužuje da bude učenik Dafe?” Ako neko nema neophodnu sudbinsku vezu, on zaista ne može ući, i to je takođe slučaj i za one koji su upravo ušli. Nisu progon i laži zle KPK o učenicima Dafe ono što je svih ovih godina sprečavalo ljude da uđu. To nije slučaj. Nije li uvek bilo ljudi koji su ulazili? Znači da to nije razlog. A osim toga, svi znaju da je zla KPK rđava. Mnogi ljudi zbilja joj ne veruju ni reč. Pravi razlog je što su ti bogovi blokirali ljude, ne dopuštajući im da postanu učenici Dafe. Oni apsolutno neće pustiti nikoga ako on to ne zaslužuje. Ovo se manifestuje kad ljudi sami kažu da ne žele da postanu deo toga; kao okolnosti oko njih koje sprečavaju ljude da uđu, kad ljudi govore ovo ili ono i traže od njih da ne

idu; kad oni nisu u stanju da ostave po strani stvari koje ih muče; kao jedna teškoća ili druga, kad nešto ne funkcioniše za njih, ili kad ne mogu da se odreknu nečeg. Sve ovo rezultuje njihovom nemogućnošću da uđu.

Zaista, da li nešto shvatate? Vi ste učenici Dafe, i nebrojena bića gore, bića naprosto bezbrojna, vam zavide. Kad bih danas ponudio bilo kom bogu visokog nivoa, kolika god bila njegova veličanstvenost, šansu da dođe i postane učenik Dafe, on bi u deliću sekunde prigrabio ovu priliku—u trenu kad bi moje reči dospеле do njega, on bi došao. On bi naprosto bio oduševljen, jer svako ko je svestan zna da je ovo način na koji se može spasti ne samo on sam, već takođe i nebrojena bića ovog sveta. Ovo je jednostavno nešto najizuzetnije u budućem kosmosu. (*Aplauz*) Ali to nije izvodljivo. Učenici Dafe su uspostavili neophodnu moćnu vrlinu tokom svojih reinkarnacija na ovom svetu, tokom istorije. U početku su mnogi ljudi dolazili na vežbališta učenika Dafe. Ali niko nije znao ko su bili neki od njih, jer bi nestali za tren oka čim se vežbe završe. Mnogi bogovi istinski žele da postanu učenici Dafe, ali ne mogu.

Učenici Dafe žive svoje živote skupa sa običnim ljudima kao delom iluzornog običnog društva, i zbilja su podložni tome da u svom načinu razmišljanja zaplove sa plimom, barem u nekim pitanjima. Ako ne možeš da se vladaš prema Dafi onda kad preduzimaš stvari, ako ne uspevaš da razmisliš o stvarima sa ispravnim mislima, ili nisi u skladu s Fa kad izlaziš na kraj s problemima, onda si obična osoba. Onda nema nikakve razlike. Tvoja spoljašnjost je obična, uslovi u kojima živiš svoj život su obični, i tvoj posao je običan. Čak i ako si uključen u projekte učenika Dafe, gore na nebesima nema stvari poput TV stanica, niti bogovi imaju novine. To su forme društva običnih ljudi. Ako ne koristiš ispravne misli da te navode, i ako ne možeš da se vladaš i gledaš na svet i druge u skladu sa standardom za kultivatore, onako kako to rade učenici Dafe, onda si isti kao obična osoba.

Šta je kultivator? Ljudi su ranije smatrali da mogu postati božanska bića ako obriju glavu i zamonaše se. Ali može li biti tako? Apsolutno ne. Rezultat toga je samo razlika u odnosu na to kako obični ljudi, tj. drugi izgledaju. I obični ljudi jesu na njih gledali kao na drugačije. Kasnije bi kultivisali svoj um, jer um im je faktički bio isti kao u običnih ljudi, budući da su živeli u društvu, među stvarima koje zagađuju i koje se nazivaju “sedam emocija i šest žudnji.” Ali da li se svodi samo na to? U modernom društvu nisu samo sedam emocija i šest žudnji, već pre sedamdeset emocija i šezdeset žudnji, zar ne? Žudnji ima raznoraznih. Uzmite vezanosti i osećanja koje ljudi imaju prema kompjuterima, mobilnim telefonima i iPodima—je li išta slično postojalo u prošlosti? (*Ljudi se smeju*) Takvo je današnje društvo, pa je još komplikovanije. Bilo koja vrsta kultivacije koja je preuzela formu je bila samo površinska forma. Kultivacija učenika Dafe, sredina i mesta gde vežbate kultivaciju, su postavljeni u društvo. Pošto je ljudsko društvo u potpunosti stvoreno i oblikovano za Fa-ispravljanje, razmislite, mogu li problemi s kojima se društvo suočava biti tako jednostavni kako izgledaju? Ranije sam vam rekao da se osoba može kultivisati u bilo kom poslu ili profesiji. Naravno, konflikti i tenzije s kojima se susrećete, ili šta god to bilo, služi da testira vaš um i da se vidi: Možete li postupiti na način koji pristoji jednom kultivatoru? Je li to kako postupate

vredno učenika Dafe? To je ono što je kultivacija, zar ne? Mogu li obični ljudi postupati na ovaj način, videti stvari na ovaj način? Kad se sretnete sa konfliktom, nije važno da li ste u pravu. Treba da se upitate, “Šta s moje strane nije u redu u ovoj situaciji? Može li uistinu biti da nešto nije u redu s moje strane?” Svi treba da mislite na taj način, a prva misao treba da vam bude da preispitate sebe i pokušate da pronađete problem. Svako ko nije ovakav, zapravo nije pravi kultivator Dafe. To je magična alatka u našoj kultivaciji. Ovo je svojstvo koje razlikuje kultivaciju učenika Dafe. Sa čime god se susreli, prva misao treba da bude da preispitate sebe, i to se naziva “gledati unutar.” Ovaj pristup zapravo ima i budistička religija. Ne upražnjavaju li i oni “kultivaciju uma”? Ili gledanje unutar? Nisu li i oni pričali o ovim stvarima? Iako nisu rekli puno toga o ovome, i nisu dotakli ključno pitanje, oni ipak govore slično.

Sve ovo o čemu sam pričao trebalo je, zapravo, da vam kaže da je odgovornost koju učenici Dafe nose ogromna. Šta je “učenik Dafe”? Nije prošlo mnogo od naše poslednje Fa-konferencije. Iako sam prošli put govorio o nekim problemima koje ima jedan broj učenika, to da li neko dobro postupa, ili ne, uključuje jedan proces. Budući da je tako, neću ulaziti u to kako ljudima ide nakon poslednje Fa-konferencije. Samo ću reći da učenici Dafe ne treba da tretiraju Učiteljeva Fa-predavanja kao nešto novo što treba čuti, da slušaju radi novih otkrića i zanimljivih stvari koje će Učitelj reći. Naravno, vi o tome nećete misliti na takav način. Ali zaista, kad Učitelj završi s predavanjem potrebno je da se zamislite nad time. Kao učenici Dafe, morate razmisliti o tome.

Trenutno i dalje ima učenika koji veoma podbacuju po pitanju međusobne saradnje. I ne samo da podbacuju—to čak ide dotle da sabotiraju jedni druge. Ja ću vam reći, bez obzira kako razmišljate, svaki put kad poslužite da sabotirate projekat učenika Dafe ili nešto što učenici Dafe treba da rade, vi delujete kao demon. Nije važno što možda mislite: “Ja sam učenik Dafe i puno toga sam učinio.” Stare sile svejedno beleže te stvari u bilans, jednu po jednu.

Da li shvatate nešto? Moji učenici Dafe, vaše ispravne misli imaju dejstvo. A kombinovani efekat svih vas zajedno je nemerljivo moćan. Razlog zašto ne možete da postignete takav efekat je to što vam nedostaje vera, i što vaše misli nisu dovoljno jake. S toliko učenika Dafe širom planete koji šalju ispravne misli u isto vreme, sa više od 100 miliona učenika Dafe zajedno šalju ispravne misli u isto vreme, globalno, zar to ne bi bilo užasno po zlo i stare sile? Za bogove bi ovo bio zbilja veličanstven prizor. Kakva moć! Čak i sa samo jednim učenikom Dafe, ako su ti ispravne misli jake, snaga je dovoljna da rascepi planinu—samo jedna misao će biti dovoljna. Ovde pod opsenom, vi ne možete da zamislite svoju moć, ali to nema velike posledice. Kad ne saradujete dobro jedni s drugima, i ispravne misli nisu vam dovoljno jake, to će prouzrokovati da vam se um, dok šalje ispravne misli, zadržava na vezanostima koje vas navode da u kultivaciji gledate spolja, umesto unutra. Čak vas mogu dovesti do toga da se osećate ogorčeni, i da se razbesnite uvek kad na nekog pomislite. Onda mi recite, gde je poenta vašeg slanja ispravnih misli? One neće postići pozitivno dejstvo, a vi ćete sve svoje misli, mišljenja, i vezanosti razotkriti pred bogovima celokupnog kosmosa. Kad ta misao izađe, sve to se izlaže da ceo kosmos vidi—da svi vide kakvi ste. Onda razmislite, bilo bi

čudno da vas stare sile ne progone. A kad vas progone, tu Učitelj ništa ne može, jer oni imaju za šta da se uhvate: "Vidi ovo biće kakvo je. Je li ovo tvoj učenik? On ima toliko nedostataka. Zar ne bi trebalo da ga dovedemo u red? Ti ne želiš da ga dovedeš u red, a on ipak utiče na nas i utiče na druge, pa bolje da ga mi brzo dovedemo u red!" Ono što mislim je: Jedini put koji leži pred vama, učenici Dafe, je put istinske kultivacije. Nema drugog puta.

Nedavno sam sagledao da učenici Dafe u Kini tokom progona postaju sve trezveniji i trezveniji, i razboriti, oni rade sve bolje i bolje. Međutim, učenici Dafe širom sveta, od kad su se okolnosti popravile, vi ste popustili. Nekim ljudima izgleda da nedostaje entuzijazam u onom što rade, a da ne pominjemo to kako saraduju. Oni ne saraduju, oni se takmiče jedni s drugima, oni nisu spremni da prihvate tuđe ideje, pa su čak i stvarno nepristojni u govoru i ponašanju. Oni zbilja nisu ništa slično jednom učeniku Dafe. To boli Učitelja kad vidi. Prošli ste kroz najsiroviji progon, i bogovi vam zavide, ali vi to ne umete da cenite. Tok onog što ste prošli neće se ponovo odigrati, jer stigli smo do poslednje faze finala. Malopre sam rekao da mnogi ljudi žele da postanu učenici Dafe, ali da je sada užasno teško ući. Postoji još jedan razlog, najveći od svih, naime, taj što je najsiroviji među testovima, među progonima, koji je ciljao na učenike Dafe, već stigao do završetka. Takav masivni pritisak, ili teškoća, koja guta čitav svet, ili takav test koji ispituje da li imate hrabrosti da se kultivirate i da li možete da izaberete pravi put—taj deo istorije je prošao i više ga nema. Svako ko želi da dođe i bude učenik Dafe biće blokiran vrlo žustro od strane starih sila. One će dati sve od sebe da ne dopuste ljudima da uđu. Vi ste se probili uprkos tako teškim okolnostima, i dokazali ste da ste izuzetni. Moćna vrlina na koju imate pravo već je vaša. Popuštanje u ovom trenutku, dopustiti sebi da se sklizne naniže, je nešto što zbilja ne treba da se desi.

Po pitanju spašavanja živih bića i objašnjavanja istine, mnogi ljudi to ne rade u dubini. Oni će ljudima reći samo nekoliko reči, misleći: "Slušao - ne slušao, naprosto uradi šta ti je volja. Ne želiš da čuješ - u redu!" I oni će otići da pronađu sledeću osobu. U svemu što radite, treba da izgurate stvar do kraja, obavite je dobro, i kad nekoga nameravate da spasite, onda napred, spasite ga. Kad je neko stavljen pred vas, tu izbora nema—pogrešićete ako postanete selektivni po pitanju spašavanja ljudi. Čim je to neko na koga ste naišli, vi treba da ga spasite, bez obzira na njegovu poziciju ili društveni status, na to da li je predsednik ili prosjak. U očima bogova, bića su jednaka. Društveni status je samo razlika koja se pravi u ljudskom društvu. Moja nada je da svi učenici Dafe mogu biti kao što su ranije bili jedni prema drugima, vredni kao ranije, onomad kad ste dobili Fa. Postoji budistička izreka, sa sledećom idejom: ako si od početka do kraja u stanju da budeš kao onomad kao kad si počinjao, tada ćeš sigurno dostići Ispunjenje. (*Aplauz*)

Vi se kultivirate u društvu običnih ljudi, i imate Fa-konferencije, pa možete deliti i razmenjivati ideje jedni s drugima. Ali kao što znate, oni koji su se kultivisali u pećinama bi umrli tamo ako ne bi uspeli u svojoj kultivaciji. Nisu imali nikog s kim bi diskutovali o onom kroz šta prolaze, nikog da razgovaraju s njim. Morali su uspeti sopstvenim, samostalnim prosvetljavanjem. A ako ne bi uspeli, s njima bi bilo svršeno. Koliko je to bilo teško! Najstrašnija od svega bila je duga usamljenost. Čega se ljudi najviše od svega

boje? Usamljenosti. Usamljenost može da izludi osobu; usamljenost može navesti osobu da zaboravi sve od ranije; usamljenost čak može proizvesti da neko zaboravi da govori. To je najstrašnji oblik teškoće. Ljudi govore o tome kako je taj-i-taj sedeo devet godina pred zidom, ili neko 13 godina, dok su neki sedeli čak stotinu godina. Vi nemate tu vrstu usamljenosti. Samo treba da obezbedite da ste od starta do finiša poput učenika Dafe.

Učitelj je danas bio pomalo strog prema vama. To treba da vam pomogne da postanete više budni, na oprezu. Kad se trudite da spašavate ljude sveta, vi se trudite da ih naterate da se probude, da biste ih mogli spasiti. Pa... potrebno je da postanete bistri, probudite se. Problem je ako zaboravite na svoju kultivaciju zato što radite previše stvari. Vi ste kultivatori. Ne govorim o vašoj prošlosti, onom što ste nekad bili, ili onom što prikazujete na površini. Govorim o vašoj srži i smislu vašeg života, odgovornosti koju nosite, i vašoj istorijskoj misiji. Samo tada si pravi učenik Dafe.

U mnogim vašim projektima i u onom što radite na spašavanju ljudi znam da su neki od vas bili izuzetno dobri, i sve skupa bili ste bili dobri i imali veliko dejstvo. Potvrđujem da ste učinili šta treba pomažući Učitelju da ispravi Fa. Samo se nadam da ćete uspjeti da budete još bolji. Naš put je uzak. Ako čak i malo skrenete s kursa, biće problema. Ne želim da vidim da doživljavate probleme, niti želim da iko klizi dole u svojoj kultivaciji. Još manje želim da vidim kako podbacujete u svojoj kultivaciji zato što su se okolnosti promenile na bolje. Sve ovo ste vi doneli, i puno je stvari koje i dalje leže ispred—a to će biti slučaj sve do dana kad budete dostigli Ispunjenje. Vi ste već prošli najteži deo. Ono što ostaje neće biti toliko teško. U tome samo treba da budete još bolji. Što beznađnije stvari izgledale, moguće je da će se nada pojaviti baš pred vašim očima. Posebno u onim trenucima kad vam je toliko dosadno, možda zapravo uspostavljate svoju moćnu vrlinu. Nadam se da ćete zbilja moći dobro da saradujete, imati snažne ispravne misli, gledati unutar kad nailazite na stvari, i da ćete imati entuzijazam kao onomad kad ste ušli u kultivaciju. Nemojte biti kao obični ljudi, čiji prolazni entuzijazam bleđi posle nekoliko minuta, i na kraju u celosti nestaje.

Kad radite zajednički i doživite trvenje, to je zbog vaših ljudskih vezanosti. To je deo kultivacionog stanja i procesa, i apsolutno ne nastaje zato što neko zbilja ne valja. Dobra strana osobe se više ne može videti, jer je razdvojena. Ono što vidite uvek će biti ona strana koja nije dobro kultivisana. Ali to ne znači da ne treba da imate srce samilosti, ili da kruto treba da gledate na ljude. Iznova i iznova sam ponavljao da vi ne možete da vidite dobru stranu kultivatora. Ta strana je naprosto strahovita, i dostigla je standard. A šta znači "dostići standard"? To je standard za boga. Dok onaj deo njega koji još nije uspešno kultivisan, taj deo će izgledati gori dok probija svoj put na gore i primiče se površini. Ali možda se ta osoba vrlo dobro kultivisala. Nadam se da svi cenite sebe, cenite druge, i cenite sredinu koju imate. Ceniti put kojim putujete je ceniti sebe.

To je sve što sam imao da kažem. Nadam se da će vaša Fa-konferencija biti veliki uspeh. Na konferenciji će mnogi ljudi podeliti svoja iskustva o njihovom kultivacionom procesu, njihovom kultivacionom stanju, i kako su različitim stvarima s kojima su se sreli pristupili sa ispravnim mislima učenika Dafe. Kad budete čuli ove stvari, nemojte ih

smatrati za nekakvu priču. To je put kojim neko ide u kultivaciji, ista vrsta puta kojim vi idete. Nadam se da ću videti kako vam se vraća entuzijazam i kako se vraćate u svoje najbolje kultivaciono stanje. To je sve za danas. Svima vam hvala. (Svi ustaju i gromoglasno aplaudiraju.)

Li Hongzhi
29.08.2011.

[1] Ji: odanost ili odgovornost prema drugima zasnovana na ljudskim odnosima i vezama (poput prijatelja, srodnika itd), osećaj za pravdu, pravednost i odgovornost.

[2] Džong: lojalnost (sopstvenoj zemlji, cilju, kralju, ili višem autoritetu) s potpunom posvećenošću i neumornim nastojanjem.

[3] Drugačije prevedeno kao: "Dat je izlaz."

Prevod na srpski, 01.02.2017.